

Interviu acordat de către Corrado Malanga pentru *Fan Clubul Corrado Malanga*

iulie 2013

- Traducere în limba română de *Corrado Malanga - forum in limba romana -*

<https://www.facebook.com/groups/341448835984877/>

<https://www.facebook.com/groups/malcorfc/>

*Abrevieri: **A** = Admin fan club italian, **CM** = Corrado Malanga

A: Bună ziua, domnule profesor!

CM: Bună ziua!

A: Vă contactăm în numele fan clubului de pe Facebook, care să spunem că încearcă să facă cunoscute studiile dumneavoastră. Am pregătit pentru dumneavoastră niște întrebări pentru aprofundare, la care dumneavoastră să răspundeți pentru a ajuta astfel lumea să înțeleagă mai bine noțiunile pe care poate că nu au reușit să le înțeleagă doar citind lucrările dumneavoastră.

C.M: Mă aflu la dispoziția voastră.

A: Foarte bine! Eu aș începe cu prima întrebare, care este întrebarea lui Paolo:

Cei 80% dintre oameni, cei care nu au suflet, în ce mod se diferențiază de extraterestri? Adică mor și, cu asta, basta? Ce tip cunoaștere se poate obține având doar spirit și minte?

CM: De-a lungul timpului, în cercetările noastre, acest aspect al problemei o suferit niște schimbări. Mai demult, credeam că partea sufletească putea intra doar în cele 20% din ființele umane datorită unei incompatibilități a părții sufletești cu ADN-ul restului de 80%. În realitate, studiile mai recente ne îndeamnă să credem că lucrurile nu stau chiar așa. Adică, noi (cei 20% care au suflet) suntem cei care au avut curajul să coboare aici, la acest nivel, care este nivelul celor 3 dimensiuni, a solidului, a suferinței, a loviturii de ciocan peste picior, a vieții și a morții. Doar 20% dintre suflete ar fi avut curajul să coboare și să ocupe locul prevăzut pentru ele, fiecare loc putând fi comparat cu un loc dintr-o parcare. Sunt 100 de locuri de parcare, dar doar 20 și-au ocupat locul. Celelalte 80 nu și-au ocupat locurile de parcare din pricina unor probleme tehnice, adică nu au vrut să coboare și să facă ultima parte a experienței pe care trebuiau să o facă. În acest context, partea sufletească este cea care modifică ADN-ul pentru a-l face

compatibil. Nu există ADN care să facă partea sufletească incompatibilă, pentru că partea sufletească poate face tot ce vrea la nivel de Conștiință. Conștiința este Creatorul, deci intră într-un corp, îi modifică ADN-ul și apoi stă acolo. Din acest punct de vedere, cealaltă parte, de 80% dintre subiecți, este cea care în interiorul lor nu au partea sufletească. Se consideră că aceste părți sufletești există, dar nu au coborât la al șaptelea nivel, ci au rămas sus, la al șaselea nivel, nivelul pe care noi îl considerăm a fi nivelul pseudo-îngerilor, acel lucru care are legătură cu new age-ul - ultima interferență extraterestră din punct de vedere a calității, dincolo de Primul Om (PO), dincolo de Shiva, dincolo de Vishna etc. În acest context, ceea ce se vede și ceea ce devine clar, este faptul că, dacă noi facem un Triade Color Test (TCT) unui subiect care nu prezintă decât sfera spiritului și sfera minții și apoi îl întrebăm unde este sfera sufletului, el îți răspunde "Nu este. Eu nu o văd în cameră.". Atunci îi cerem să privească în sus, în afara camerei, iar el vede o sferă, care este sfera sufletului său. De multe ori aceasta nu are niciun chef să intre în cameră, adică în corp. Practic, aceasta este partea sufletească care a rămas în planul de deasupra, dar care oricum are conexiuni cu locul de parcare gol. Deci este posibil să se ia partea sufletească de acolo, trăgând-o în jos forțat, adică în propriul corp, arătându-i astfel cum este să se afle în acest corp. În acest sens am făcut puține experimente, dar oricum se vede că există o parte sufletească predispusă să ajungă în corpurile care încă nu au fost ocupate. Acesta era un lucru important. Diferența substanțială dintre om și extraterestru era faptul că sufletul făcea o diferență între ființe umane și oameni. Sufletul crede că oameni sunt doar cei care suflet, iar că ceilalți nu sunt omanei. Cu alte cuvinte, dacă am un broscu și acela are suflet, atunci broscuul este identificat de suflet ca fiind om. Pe când dacă am un om care nu are suflet, acesta este identificat de suflet ca fiind o ființă umană. Sufletul nu face diferență între extraterestru și terestru, ci doar între a fi sau nu cu sine. Aceasta este o schimbare față de lucrurile pe care le spuneam la început, cu 20 de ani în urmă, în perioada când știam mai puține lucruri. În acest context, trebuie precizat faptul că partea sufletească nu este doar pe planeta Terra, ci este și în alte locuri ale universului. Iar când sufletul spunea în hipnoză că doar omul are suflet, nu se referea doar la omul terestru, ci la omul din tot universul. Deci, cei care au suflet sunt oameni iar cei care nu au suflet sunt ființe umane.

A: Având în vedere că i-ați menționat pe îngeri, după părerea mea ar trebui să clarificăm faptul că anumite persoane îi consideră pe îngeri ca fiind suflet, dar apoi apare următorul dubiu: dacă sufletul se află doar în corpuri, nu se înțelege foarte bine dacă acești îngeri sunt cu adevărat suflet.

CM: Înțeleg foarte bine. Îngerul nu are niciun corp. "Îngerul" care ni se prezintă nouă adesea ca formă angelică nu are niciun corp. Pentru că la nivelul său energetic nu sunt corpuri, nu există solidul, iar partea sufletească care corespunde acestor îngeri nu poate face experiența fundamentală a celor trei dimensiuni, adică în solid, adică nu poate suferi, adică nu poate să trăiască, să moară, așa cum facem noi. Asta pentru că nivelul său energetic nu îi permite acest lucru. Ceea ce se întâmplă este faptul că anumite suflete au coborât voluntar aici pentru a face experiență, altele nu. De ce nu au coborât? Există două posibilități. O dată, pentru că îngerul nu-i permite sufletului să facă experiența, ar face-o dar este o experiență dureroasă, pe care îngerul nu are niciun chef să o facă. Atunci îngerul este cel care împiedică sufletul să facă experiența. În al doilea rând, partea sufletească este cea care nu are niciun chef să facă

experiența. A doua posibilitate mi se pare mai puțin probabilă, pentru că partea sufletească are trăsătura fundamentală de a dori să încerce tot. Deci, unele părți sufletești au coborât pentru că au decis să facă toate experiențele. Și să ne amintim că a face experiența înseamnă "a fi", pentru că între manifestare și creație nu este nicio diferență. Creația nu se manifestă pentru că există un motiv. Întrebarea nu are sens. Întrebarea nu are sens pentru că manifestarea, adică "a face" prin intermediul lui "a fi" înseamnă "a fi". Eu exist doar dacă fac. Dacă nu fac nimeni nu-și va da seama că exist, adică e ca și cum nu aș exista. Îngerul a făcut experiența de 80%? Foarte bine. El este 80%. Noi am făcut experiența 100%. Deci noi suntem ceva mai mult, avem cunoaștere de 100%. Deci, noi ar trebui să-i dăm lecții îngerului, nu el nouă. Chiar dacă, atunci când apare, îngerul tinde să ne țină un discurs dual, mincinos, păcălindu-ne prin a afirma "Noi suntem din planul de deasupra, deci suntem gardienii voștri ". Așa se întâmplă uneori. Însă nu este așa. Dacă tu ești mai puțin conștient decât mine, atunci eu sunt gardianul tău. Dacă ar fi să împart lumea în gardieni și păziți, care oricum ar fi un discurs dual, pentru noi, cei care cunoaștem acest lucru, și anume că dualitatea nu există, nu are sens. Orice subiect care vine să-ți țină un discurs dual înseamnă că vrea să te păcălească. Și în legătură cu acest lucru nu există niciun dubiu. Deci, în planul de deasupra există lipsă de cunoaștere. Noi suntem cei care parcurgem drumul final, nu ei.

A: Bun! Să sperăm că s-a lămurit această problemă. Dacă tot am ajuns la subiectul "suflet" și "înger", **mă întreba Emanuele dacă se poate clarifica conceptul de suflet în real și virtual. Adică se referă la faptul că sufletul face parte din realitatea reală, dar se manifestă și în cea virtuală.**

CM: Bineînțeles! Partea sufletească, la fel ca cea spirituală și mentală, au toate o caracteristică dublă. Fiecare este caracterizată de doi dintre cei trei parametri fundamentali, care sunt spațiu, timp și energie, dar caracterizate și de prezența Conștiinței. Deci sunt atât reale, pentru că Conștiința este total reală și indescriptibilă, cât și virtuale, pentru că au fiecare doi dintre cei trei parametri - timp-spațiu sau timp-energie sau spațiu-energie - adică minte, spirit și suflet. Deci, aceste trei entități au posibilitatea ca în aceleași timp să trăiască fie în real, fie în virtual. Când se activează partea lor reală (poate "a activa" nu este termenul exact, dar acum nu îmi vine altul în minte) ei văd universul ca și când l-ar vedea din real. Dacă se activează partea virtuală, văd universul ca virtual. Să dăm un exemplu. Când sufletul, mintea și spiritul s-au reunit în TCTDF într-o singură sferă complet transparentă, eu vorbesc cu Conștiința mea, iar aceasta îmi răspunde. Cineva mă întreabă "Dar cum de sunt doi interlocutori - unul care întreabă și unul care răspunde?" Nu, nu este așa. Sunt tot eu, dar e ca și cum eu m-aș așeza pe două scaune - mă așez pe scaunul din lumea reală și răspund celui care este așezat în lumea virtuală. Eu virtual îmi pun o întrebare tot mie, cel care sunt în lumea reală. Creația îl întreabă pe cel pe care l-a creat și Creatorul răspunde creației sale. În acest context, trebuie clarificat un concept fundamental. În univers nu există dualitatea. O percepem doar pentru că nu suntem conștienți că ea nu există. În acest context, nu există nicio întrebare și nu există niciun răspuns, decât în cazul în care se percepe Universul ca fiind dual. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că dualitatea reprezintă și distanța care există între Creator și creație, între realitatea reală și cea virtuală. Dar când realitatea reală și cea virtuală s-au unit, când s-au suprapus în sfârșit, înseamnă că s-a atins cunoașterea totală a Conștiinței. Este clar că Conștiința nu-și va pune

nicio întrebare pentru că va ști totul și nu va exista niciun răspuns. În acest moment demonstrăm că întrebarea și răspunsul nu au sens, decât în virtual, unde există dualul. În momentul în care am înțeles tot, în momentul în care pun o întrebare, am și răspunsul. Distanța dintre real și virtual - care este o unitate de măsură a cunoașterii pe care o dețin, distanță care cu cât este mai mică, cu atât înseamnă că am mai multă cunoaștere. Când distanța dintre întrebare și răspuns este zero, eu am cunoașterea totală - poate fi măsurată prin intermediul timpului de răspuns. Eu îmi pun o întrebare și îmi răspund peste trei ani. Deci, distanța dintre întrebare și răspuns este foarte mare din punct de vedere temporal. Dar dacă eu îmi pun o întrebare și îmi răspund imediat, cunoașterea și Conștiința mea sunt foarte apropiate. Și asta se întâmplă când timpul se scurtează, adică când partea virtuală din noi, adică sufletul, mintea și spiritul din virtual s-au unit, rămânând doar suprapunerea cu sfera totală a Conștiinței. Drept urmare, răspunsul este imediat. În acel context, când noi vom fi total uniți, prin dărâmarea ultimei bariere, care este separația dintre real și virtual, niciunul dintre noi nu va mai gândi că trebuie să se mai pună vreo întrebare. Și nu va mai exista niciun răspuns, pentru că noi vom ști tot.

A: Bine! Pentru că am început direct cu Geneza, am pregătită o întrebare pe care a pus-o Marco, care sună cam așa: În toată Geneza se vorbește despre Primul Om, care are un suflet, pentru că trebuie să facă experiența morții, experiență pe care el nu o putea face pentru că este imortal. Apoi sufletul coboară în nivele energetice tot mai joase, ajungând până la noi. Asta pentru că nimeni nu dorește să-și murdărească mâinile cu experiențe care sunt dureroase. Întrebarea este următoarea: **Cum se poate ceda ceva ce ești? Sufletul nu este un accesoriu pe care să-l împrumuți. Știm că noi suntem suflet. Nu ar fi mai corect să spunem că noi eram Primul Om și că am coborât apoi în omul normal?**

CM: Eu nu văd lucrurile chiar așa. Bine, se poate spune că este o problemă de definiții și descrieri. Trebuie să ne amintim un pas fundamental. Cum se naște exigența de a avea un suflet? Acest tip de exigență este o exigență a Primului Om, este o exigență a Creatorului Shiva sau a lui Vishnu, cei doi Creatori care sunt reprezentarea dualității. În realitate, Conștiința nu are nevoie de separație decât în momentul în care are nevoie să înțeleagă cine este. În momentul în care Conștiința are nevoie să înțeleagă cine este poate să facă singurul lucru pe care știe să-l facă, singurul care există - separația. Aceasta este ca un foton și un antifoton, ca un sine și un antisine. E ca și cum te-ai privi în oglindă pentru a vedea cum ești făcut. În clipa în care ai făcut acest tip de separație, primul lucru care se întâmplă este acela că partea conștientă nu a înțeles încă, pentru că nu a trăit încă experiența separației. Iar când separația va da naștere lui Shiva și Vishnu, care sunt cei doi creatori fundamentali ai universului, care au o experiență fundamentală de făcut, dar știu că după ce vor trăi experiența prin intermediul conștiinței lor, ei nu vor mai avea niciun motiv să existe și vor fi reabsorbiți de Conștiința inițială. Iar acest lucru îi întristează. Noi așa am vedea lucrurile dintr-un punct de vedere dual. Iar Conștiința, când îi vede perplecși pe acești doi Creatori, face singurul lucru pe care știe să-l facă și pe care continuă să-l facă în fiecare zi în interiorul nostru. Odată ce Conștiința creează un cuțit, conștiința în realitate nu știe ce a creat. Și atunci trebuie să se supună cuțitului pentru a vedea cum funcționează acesta, lăsându-se tăiată. În acest Context, Conștiința se supune lui Shiva și Vishnu și le cere acestora să o separe, să separe Conștiința, pentru a simți separația pe care

ea însăși a creat-o. Shiva și Vishnu nu așteaptă să fie rugați de două ori. Au în mână posibilitatea de a deveni ei Dumnezeu și separă Conștiința în trei părți, pentru că universul holografic se împarte în trei (x,y,z) și divid Conștiința în suflet, minte și spirit. În acel context, Shiva și Vishnu separă, divid și creează sufletul, care înainte nu era, pentru că era doar Conștiința. În acea clipă sufletul se trezește separat și are posibilitatea de a trăi experiența separației, care dintr-un anumit punct de vedere este o experiență dureroasă, în care sufletul vede cum partea spirituală se îndepărtează și se întreabă "Unde se duce acesta? Ce se va întâmpla cu mine? Cine sunt eu? Nici măcar nu știu cine sunt.". Astfel se creează o separație încă și mai mare, la un nivel mai jos, adică un zid, care va separa sufletul de spirit, partea feminină și cea masculină a sinelui, situație care de altfel este descrisă și mit. În acel moment se înțelege că a separa înseamnă a crea suferință. Dar asta ne ajută să înțelegem că după, când spiritul, mintea și sufletul se vor uni, se va simți contrariul, adică bucuria uniunii, care nu ar putea fi înțeleasă dacă înainte nu am înțeles separația. Până la urmă zeei și Primul Om sunt cei care separă Conștiința în suflet, minte și spirit, pe care apoi încearcă să le utilizeze una separată de cealaltă în tentativa de a bloca universul într-o fotogramă unică, în care să poată gestiona ei sufletul, mintea și spiritul, evitând ca acestea să se reunească într-o singură sferă, care este Conștiința Integrată și care imediat ce își termină experiența aici închide tot și se duce acasă. În acest context, Primul Om nu a fost niciodată conștient de sine, pentru că atunci când a avut-o, a separat-o, iar când te separi îți pierzi memoria și nu mai știi cine ești.

A: Andrea întrebă: După ce sufletul termină toate experiențele și înțelege ce se întâmplă, unde ajunge mai departe esența sa? Decide să închidă tot sau decide să facă altceva?

CM: Și în acest caz, dintr-un punct de vedere tehnic, întrebarea nu are sens. Și nici răspunsul nu are sens. De ce? Pentru că la sfârșit nu va fi sufletul, ci va fi Conștiința Integrată. Pentru că la sfârșit va fi ce a fost la început, dar invers. Unificarea sufletului, a minții și a spiritului se va întâmpla în tot universul (niciun punct nu va fi exclus), noua creație a Conștiinței care era așa și la început, dar care acum a făcut experiența de sine cu cele trei părți ale sale despărțite, care acum sunt unificate. Și în acel context toate Conștiințele care se află în interiorul ființelor vii din acest univers, făcând toate aceeași experiență globală, vor avea aceeași hartă a teritoriului și vor avea aceleași idei. Deci, reunind toate Conștiințele Integrate într-o mare reuniune de condominiu, vor decide ce să facă. Dar aceasta nu va fi o decizie bazată pe o majoritate, pentru că toți, trecând prin aceeași experiență a sinelui, vor decide să facă același lucru, în unanimitate. Și ce ar putea fi acest lucru? Ar putea fi crearea lumii fericite. Ca să ne exprimăm în termeni mai simpli, Conștiința a creat universul, adică a creat un carusel cu care să se joace, iar prin joc să înțeleagă. Dar caruselul i-a fost luat printr-o pseudo-eroare, adică în momentul în care Conștiința se încrede să se lase pe mâna creației sale pentru a o diviza ca să poată trăi separația. Caruselul trece la Creatori, la Shiva și la Vishnu, iar după aceea ei sunt cei care vor învârti caruselul, pentru că noi suntem divizați și nu mai putem face ce făceam înainte. Dar în momentul când noi ne amintim toate acestea, sufletul, mintea și spiritul se vor uni într-o singură Conștiință Integrată și ne luăm caruselul înapoi. Ideea finală ar fi următoarea: Acum, că am înțeles totul și că am redevenit patronii creației noastre, putem să ne jucăm și noi un pic cu caruselul, având în vedere că acum nu ne mai divide nimeni. Acesta ar putea fi viitorul.

A: Am putea spune că scăpăm în sfârșit de extrateresetri și de zei?

CM: Nu scăpăm de ei, ci îi integrăm. Pentru că "a scăpa" este un concept care prevede dualitatea, unde eu scot ceva din mine - separație - un concept care nu este corect. Trebuie să înțelegem un lucru fundamental. În momentul în care eu scap de extraterestru îl vindec și pe el. Și cum se întâmplă acest lucru? Se întâmplă în termenii de extrateresetri buni și extrateresetri răi. Aici trebuie precizat un lucru. Și trebuie precizat neapărat, deoarece văd că eu spun un lucru, dar lumea nu înțelege. Și există un motiv fundamental pentru care se întâmplă asta. Eu am un anumit tip de cunoaștere când scriu, dar cel care citește se poate să aibă alt tip de cunoaștere, care nu este ca a mea și interpretează ceea ce eu scriu într-un mod diferit. Să dăm un exemplu simplu. Dacă un catolic convins citește Evanghelia întră în extaz. Însă dacă o citesc eu, mie îmi vine să râd. Iată! Evanghelia este aceeași, dar avem nivele de cunoaștere diferite. Eu nu spun că sunt mai bun sau mai rău, zic doar că suntem diferiți, acesta nefiind un concept dual. Suntem toți în aceeași oală, doar că avem nivele de cunoaștere diferite. Atunci nu există Karl Marx și marxistii. Nu există Cristos și creștinii. Cum nu există Malanga și malanghienii. Cine spune o asemenea tâmpenie nu a înțeles nimic din conceptul de dualitate. Dualitatea nu există. A spune că unii sunt malanghieni ar înseamna că unii nu sunt. Nu există malanghienii. Există doar persoane care interpretează cuvintele mele într-un alt mod, pentru că au o cunoaștere diferită. Fiindcă cunoașterea mea s-a schimbat în timp, la început aveam ală părere despre problema extraterestrului. Prima dată, în faza numărul unu, spuneam că extrateresetri sunt răi, deci aceștia trebuiau luați la șuturi în fund. În a doua fază, credeam că extrateresetri nu sunt nici buni, nici răi, ci sunt doar extrateresetri care își urmează interesele, dar rămânea faptul că interesele lor nu erau și ale noastre, deci trebuiau goniți și îndepărtați, dacă se poate spune astfel. "A îndepărta" era un proces de diviziune, care iar nu era corect. În a treia fază extrateresetrii continuă să nu fie nici buni, nici răi, dar cum nu există diviziune, reprezintă acea parte din noi care nu a înțeles. Extraterestrul se oglindește în noi. Noi suntem oglinda extraterestrului. Extraterestrul este o reprezentare a unei situații comice. Conștiința ne-a făcut așa, ne-a pus ne noi în fața noastră ca noi apoi să trecem prin oglindă. Noi suntem cei care am decis să fim răpiți de extrateresetri. Am făcut acest lucru inconștient. Pentru că trebuia să trăim experiența. Care? Extraterestrul este reprezentarea unei experiențe exacte. Prin intermediul extraterestrului noi ne-am amintit că suntem suflet, minte, spirit, că suntem Conștiință, că noi suntem Creatorii. Fără extraterestru această experiență am fi făcut-o în miliarde și miliarde de ani. Cu extraterestrul o putem face în câteva sute de ani. Deci, extraterestrul ne este util pentru ca noi să înțelegem cine suntem. În acest context, în momentul în care noi înțelegem cine este extraterestrul, și anume o parte din noi care nu a devenit conștientă, așa cum se întâmplă și cu noi, și de care noi ne folosim pentru a dobândi acea cunoaștere. Exact în acel moment extraterestrul se oglindește în noi, iar noi pentru extraterestru reprezentăm fotografia, imaginea a ceea ce el ar vrea să fie dar nu este și îl determinăm să înțeleagă în fiecare moment că a greșit cu noi drumul de dobândire a cunoașterii. În același moment în care noi înțelegem cine suntem, adică că suntem Dumnezeu, extraterestrul înțelege că noi nu mai suntem o pradă și deci el trebuie să aleagă alt drum pentru dobândirea cunoașterii. Partea din noi care încă nu a înțeles - extraterestrul - trebuie să înțeleagă într-un alt fel, nu furând experiența noastră, ci făcându-și-o pe a sa. Dar oare de ce momentul este identic? Pentru că în fizica lui Bhom, unde nu există trecutul, prezentul și viitorul, totul se întâmplă într-un moment unic. Cu cât eu înțeleg cine sunt, cu atât mai mult

extraterestrul înțelege că nu mai are ce să facă cu mine. În poveste, finalul este același. Odată ce eu am înțeles, extraterestrul pleacă în altă parte, dar nu îl gonesc eu cu șuturi în fund. Extraterestrul nu mai are nicio posibilitate de a interacționa cu mine. Rezultatul final este acela că fiecare își vede de treburile sale. Drumul de dobândire a cunoașterii este un drum personal. Din punctul nostru de vedere la final extraterestrul oricum trebuie să plece, în niciun caz nu trebuie să ni-l ținem pentru că am fi noi miloși. A goni extraterestrul, în acest context înseamnă a-l învăța cu forța că el trebuie să facă altceva. Într-un fel îi facem o favoare dându-i un șut în fund prin faptul de a nu-i mai permite să interacționeze cu noi.

A: Domnule profesor, acum avem o întrebare inspirată de o veche hipnoză pe care ați făcut-o dumneavoastră. Este o fată, Desiree, care vorbește despre **imortalitatea corpului**. Este vorba de proiectul inițiat de suflet și apoi deviat de extraterestri. Se poate aprofunda acest discurs pentru că în acea hipnoză, pe care mi-o amintesc și eu, se pare că sufletul spune că va rămâne tot în acel corp, pentru că el deja a înțeles. Putem să aprofundăm această temă?

CM: Lucrurile stau un pic altfel. Conceptul fundamental al acestui univers este următorul: în acest univers nu există moarte. Din fericire sau din nefericire nu moare nimeni niciodată. Al doilea aspect al problemei - corpul nu a fost niciodată viu. A fost mereu mort. Și cum a fost mereu mort, nu are cum să moară. Corpul este ca o haină. Haina se mișcă pentru că ești tu în interior. Haina cel mult se uzează. Când se uzează o arunci și iei alta. Îl poți schimba dacă vrei. În acest context corpul este viu doar pentru că în interior este Conștiința cea care îl face viu. În momentul în care tu îți trăiești viața, corpul este recipientul în care stai, dar în care tu te integrezi și ești și corpul tău, dar acesta este doar o haină, care se consumă și moare. În acest context, dacă tu (Conștiința ta) vrei să ai un corp pentru totdeauna, pentru eternitate, înseamnă că corpul tău poate să nu îmbătrânească niciodată, pentru că așa ai ales tu. Asta fiindcă Conștiința este Dumnezeu și poate să facă orice. Faptul că o Conștiința spune că a înțeles tot și prin urmare corpul nu moare, după părerea mea este o mare tâmpenie. De ce? Pentru că Conștiința trebuie să înțeleagă un lucru fundamental, și anume - ce se întâmplă când corpul moare. Pentru că îl abandonezi. Trebuie să înțelegi ce înseamnă și suferința abandonului corpului tău. Și pentru a face acest lucru trebuie să-ți abandonezi corpul. Deci nu are sens să spunem că Conștiința a înțeles tot și deci rămâne în corpul său. Pentru că în spatele acestui lucru există o interpretare greșită. E asemenea conceptului în care, de exemplu, dacă mie îmi este frică să mor atunci nu mor. În cazul nostru este la fel "Eu am înțeles tot, deci nu trebuie să mai mor.". Acest tip de discurs mă face să râd. În termeni psihanalitici se numește disonanță cognitivă, unde tu îți aranjezi lucrurile așa cum îți convine, pentru că ție îți convine ca lucrurile să fie așa.

A: Perfect! Chiar trebuia clarificată această problemă pentru că există multe persoane care își doresc să fie imortale.

CM: Imortalitatea nu are sens pentru că noi suntem eterni. Cui îi pasă dacă suntem imortali? Acesta este un concept pe care lumea nu îl înțelege. Și nu îl înțelege în mod justificat, pentru că nivelul de cunoaștere nu îi permite acest lucru. Deci, nu înseamnă că cineva a înțeles greșit. Conștiința sa îi dă un răspuns despre universul care îl înconjoară în funcție de nivelul de

cunoaștere pe care îl are, ca în oglindă. Eu văd un lucru și cred că acel lucru este așa cum îl văd. În realitate, este cum îl văd pentru că eu cred că acel lucru este așa. Dacă mâine dimineață îl văd altfel, nu înseamnă că acel lucru s-a schimbat, ci s-a schimbat cunoașterea mea. Acesta este un exemplu clasic al hărții și al teritoriului, unde harta este ceea ce crezi tu că vezi, iar teritoriul este ceea ce este în realitate, acesta fiind un concept al Programării Neurolingvistice.

A: Ar fi bine să încetinim un pic ritmul, în sensul că deja am pornit cu o viteză amețitoare, cu concepte de geneză și altele. Aș vrea să trecem la niște întrebări mai ușoare, mai ușor de înțeles. Benedetto ne întreabă apropo de hartă. Dedesubt sunt extraterestri, deasupra sunt îngerii, în spate sunt cei fără corp iar în lateral sunt ***** sau mai este și altceva?

CM: Nu. Mai este și altceva. Asta se vede în cheia noastră de lectură, doar dacă aceasta este corectă. Se vede clar că în acest univers există 8 octante, care ideatic sunt reprezentate de 3 semiaxe, cu trei tipuri de culori fundamentale. Noi trăim în octantul care este caracterizat de albastru (timpul), roșu (spațiul) și verde (energia potențială). Există celălalt univers, cel care se află dincolo, unde sunt ceilalți, care au azuriu, galben și purpuriu. Apoi mai sunt toate combinațiile culorilor și anticulorilor. Creierul nostru vede în mod simetric că universul este divizat astfel. În unul dintre primele articole - *Triade Color Test (TCT)* - demonstrez cum este posibil să înțelegem ce tip de interferență poate avea un subiect pe baza acestor culori. De exemplu, dacă eu trebuie să am sufletul albastru, însă sufletul meu este verde, culoarea simbolică, care trebuia să fie albastru, se obține prin adunarea unui anumit număr de vectori până se obține culoarea verde. Ceea ce se aduna erau tot trei vectori, dar care caracterizau unul dintre celelalte octante. Asta însemna că această creatură care se agățase de partea sufletească, pe care o făcea să vibreze în culoarea verde, alterându-i culoarea, aparținea aceluși octant anume. De exemplu, ființele Albastre (Blu), care sunt precum Luxul nostru, se află într-un anumit octant. Ringhio se află într-un octant opus cu al nostru. Primul Om se află în alt octant. Iar această poziționare se putea calcula cu un grup de vectori. În realitate, toate aceste creații care veneau să interfereze cu noi, iar prin interferență se înțelegea variația culorii pe baza vectorilor culoare. Este adevărat că îngerul se exprimă exact așa. Nu că as vorbi eu cu îngerii, așa cum făcea *****, dar ajung să discut cu subiecți în a căror hipnoze nu se mai manifestă Șarpele, Ringhio sau Luxul, ci apar îngerii. Cum este cazul unui subiect aflat într-o stare hipnotică (de conștiință alterată). Apare acest înger care spune "Nu puteți să ne cereți să renunțăm la proiectul nostru." Și care este proiectul vostru? "Proiectul nostru sunteți voi." Iar eu îi spuneam îngerului că nu le cer să renunțe la proiect. Eu după ce termin aici știu unde să merg. În acest context, îngerul se exprima în termeni tehnici de genul "noi", "voi", "ei". "Noi" înseamnă ei, "voi" înseamnă noi, cei care suntem la nivelul șapte, iar "ei" sunt cei din partea neagră a universului. Deci, acest concept este și în interiorul ființei din planul de deasupra, care descrie tot universul exact cum l-am descris noi în lucrările noastre. Deci, totul se potrivește foarte bine.

A: Perfect! Domnule profesor, avem o întrebare a cărei autor dorește să rămână anonim, din motive personale. E ca și cum întrebarea conține și răspunsul. Întrebarea este următoarea: **În**

ziua de astăzi există și militari care au înțeles această problemă și încearcă să ne ajute sau nu?

CM: În realitate aici sunt două întrebări. Dacă sunt militari care au înțeles ce se întâmplă? Răspunsul este da. Sunt militari care vor cu adevărat să ne ajute? Chiar nu cred asta.

A: În acest caz nu cred că au înțeles foarte bine ce se întâmplă.

CM: Sigur că da. Nivelul de înțelegere a militarului este un nivel de înțelegere milităresc. Dacă eu aș vi fost conștient de mine nu m-aș fi făcut nici preot, nici militar, nici avocat și nici judecător.

A: Cum eu îmi aduc aminte foarte bine faimoasa hipnoză în care dumneavoastră vorbiți cu militarul, vreau să vă întreb dacă ei sunt conștienți că în cazul în care proiectul lor nu se realizează ei sunt primii care sunt eliminați?

CM: Da. Sunt absolut convinși de acest lucru. Au înțeles acest lucru și sunt conștienți că nu au un plan B, nu au perspective. Și atunci speră până în ultimul moment să se întâmple ceva neprevăzut, care să îi ajute cumva să se salveze. Ei sunt convinși că indiferent de cum s-ar proceda, ei oricum sunt deja morți. Și cred că procedând astfel în continuare, vor reuși cumva să găsească o soluție și să scape din situația în care s-au băgat singuri. În momentul în care au acceptat să colaboreze cu extraterestrul și-au dat singuri foc la valiză. Eu îmi amintesc de un ofițer de rang înalt, care mi-a scris după ce s-a întors dintr-o zonă de luptă din străinătate, povestindu-mi experiența lui și a grupului din care făcea parte, grup format din 9 persoane, care au fost toate ridicate de forțele extraterestre. După ce s-au întors acasă, unele dintre aceste persoane au murit în accidente ciudate iar altele au ajuns închise prin ospicii. Aceștia sunt singurii din grup care și-au informat superiorii despre ceea ce se întâmplase. Nu știu ce s-a întâmplat mai departe cu acest bărbat. Mi-a scris o singură dată, spunându-mi că aceasta va fi prima și ultima scrisoare pe care o scrie, precizând că în ziua următoare va merge la psiholog, dar crede că acesta nu va fi capabil să-l ajute să înțeleagă ce se întâmplă. Și îmi spune: "Noi, militarii, suntem folosiți datorită nivelului nostru scăzut de cunoaștere, pentru a face ceva împreună cu aceia, cu extraterestrii." Și apoi îmi descrie câteva lucruri care i s-au întâmplat, care sunt exact răspunsurile de la testul TAV (Test de Autoevaluare). Vorbește despre soție, despre confuzia mentală în care se află. Vorbește despre diplomele sale, încercând să-mi demonstreze că el tehnic este pregătit să înțeleagă ce se întâmplă. Apoi încheie scrisoarea spunându-mi "Când m-am întors în țară am încercat să găsesc niște răspunsuri și am găsit studiile dumneavoastră. Dumneavoastră aveți dreptate. Există ceva ce colaborează cu militarii noștri într-un proiect cu privire la un fel de cucerire a lumii. Nu o să vă mai scriu. Aceasta este singura dată când vă scriu."

A: Putem să trecem la o altă întrebare, care poate să pară banală, dar care probabil va introduce și alte tematici. **S-a întâmplat să cunoașteți cazuri în care extraterestrii să fie interesați de indivizi care nu au suflet?**

CM: Aceasta este o întrebare la care eu nu pot răspunde. Îmi vine în minte o singură fază, când într-o hipnoză iese la iveală Luxul și îmi spune "Dar cum se face că tu îți permiți să îmi răspunzi și să îmi pui întrebări? Eu când vorbesc militarii mei, aceștia tac." "Militarii tăi sunt proști." i-am spus eu ca să-l provoc. El îmi surâde și îmi răspunde "I-am golit pe toți pe dinăuntru." Ce înseamnă asta? Că a fost extrasă partea sufletească, spiritul, voința, mintea? Eu la această întrebare nu pot să răspund, dar cu siguranță militarii sunt utilizați, și mulți dintre ei au suflet, dar nu știu cât de mult au înțeles acest lucru. Pentru că unei părți sufletești care este disociată de spirit și minte nu-i este ușor să înțeleagă că este utilizată într-un mod care nu este tocmai corect.

A: Sunt multe întrebări, dar încerc să le aleg într-o anumită ordine, pentru a nu vă încărca nici pe dumneavoastră și nici pe cei care ascultă înregistrarea. Giuseppe spune: **Aș vrea să-l întreb pe domnul profesor dacă karma poate fi modificată, sau este ceva ce sufletul va face încontinuu pentru eternitate?**

CM: Să o numim karmă. Să o numim destin. Să o numim alegerea de viață pe care o fac eu. Eu sunt Dumnezeu. Eu fac regulile și le schimb când am chef. În acest context, totul e modificabil în orice moment, în singurul moment care există, adică acesta - prezentul. Interpretarea greșită a problemei este legată de interpretarea karmică a new age-ului, care spune că este datoria ta să înveți nu știu ce lucru, iar tu nu poți scăpa de acest lucru pe care trebuie neapărat să-l înveți. Acest lucru este adevărat aproape în totalitate. De ce? Pentru că noi am observat că subiecții tind de-a lungul vieții lor să prezinte o problemă predominantă pe care o au de rezolvat, dar pe care o trăiesc concomitent (pentru că timpul nu există și totul este doar o clipă prezentă) în toate corpurile lor, cu mici variații, ca și cum toate aspectele problemei ar trebui să fie trăite, ca apoi, la sfârșit, tu să cunoști absolut toate aspectele acelei probleme. Deci, nu știu... Problema loviturii de ciocan peste picior este trăită într-o viață dând un ciocan altuia peste picior, în alta construind ciocanul care îți va oferi acea lovitură peste picior, în alta nu vei avea piciorul și deci nu-ți vei putea da acea lovitură peste picior. Trăim absolut toate posibilitățile. În acest context, ai senzația, în mod eronat, că nu poți ieși din binarul în care te-ai băgat. Iar Zeilor nu le convine ca tu să ajungi să cunoști faptul că niciodată nu ai încheiat un pact cu ei. Pentru că tu ai făcut regulile, nu zeii. Deci, când ai terminat de trăit toate experiențele loviturii de ciocan peste picior, te oprești. Nu are rost să le trăiești la infinit dacă ai înțeles ce înseamnă asta. Iată deci unde se poate schimba drumul.

A: Asta înseamnă că noi putem să ne schimbăm drumul. Întrebarea Fabiane este exact aceasta: **Unde se opresc limitele creației și ale realității din parte Conștiinței mele? Adică, cât pot să-mi schimb viața, având în vedere că trebuie să mă alinez la conștiințele altora.**

CM: Foarte ușor. Universul nu este dual. Deci, nu există un interior și un exterior, ceea ce înseamnă că nu există limite. Acesta este primul aspect fundamental. Atunci, dacă eu întâlnesc pe unul care mă înjunghie, înseamnă că noi suntem două persoane care au două drumuri de conștientizare diferite, care se luptă între ele? Nu. Nu este așa. Substanțial Conștiința este una singură și nu există conflict de Conștiință, iar din acest motiv, dacă există un tip care mă înjunghie, acest lucru se întâmplă doar pentru că eu și el, împreună, am decis să jucăm două

roluri foarte exacte. El este cel care înjunghie, iar eu sunt cel care este înjunghiat. Dacă eu mă las înjunghiat înseamnă că eu vreau să mă las înjunghiat. Pentru că eu și el suntem același lucru. Suntem mâinile aceluiași corp, dar care recită două roluri diferite. Dar suntem același corp. Suntem toți în acord. Vreau să dau un alt exemplu. De exemplu, dacă eu intru într-o cameră și unul vine și îmi trage una în față, vina este a mea. Vina între ghilimele , pentru că vină nu există. Acțiunea și reacțiunea nu există într-o lume duală. Deci eu sunt și acțiunea și reacțiunea. În acest caz, eu am intrat în cameră deja nervos, iar celălalt percepe în câmpul morfogenetic această nervozitate a mea, o interpretează ca și cum eu aș fi sărit primul pe el și prin urmare vine peste mine. Deci, reacția sa este de fapt evoluția unei acțiuni, pe care din punct de vedere extern eu nu am comis-o niciodată. Ce se întâmplă în cazul meu? De exemplu, colegii mei deja m-au scos la pensie în creierul lor. Încercam să-mi găsesc un loc de muncă, unde să lucrez cum făceam și înainte. De exemplu, acum există posibilitatea de a mă transfera la un alt departament sau de a merge acasă, unde nu deranjez pe nimeni și unde ei nu trebuie să mai împartă cu mine banii, salariile, fondurile și alte lucruri de acest gen. Dacă la început m-a enervat foarte tare acest lucru, apoi am înțeles că aceasta era o reacție corectă la atitudinea pe care eu am avut-o mereu față de ei. Eu mereu mi-am disprețuit colegii, un lucru care nu este deloc corect. Este corect ca și ei să mă disprețuiască pe mine.

A: Bine! "Bine" este un mod de-a spune. Vreau acum să vă pun o întrebare mai tehnică, care să ne ajute pe noi, cei care încercăm să îndrumăm persoanele prin intermediul fan clubului, în ceea ce privește TCT- ul (Triade Color Test). **Ambra ne întreba dacă putem să ne bucurăm de experiența viselor lucide prin TCT.**

CM: Da! Cu siguranță! Visele lucide, dar și visul normal, sunt o etapă importantă pentru că sunt foarte asemănătoare cu ceea ce se întâmplă în Triade Color Test. Adică sunt reprezentarea formală a unei simulări mentale. Din punctul nostru de vedere, simularea mentală este mai reală decât realitatea care ne înconjoară și care în realitate este virtuală. Simularea mentală este construcția unei virtualități în mintea ta. Cum tu ești Dumnezeu, ceea ce construiești în cap este exact ceea ce se întâmplă. De exemplu, când adormi în timp ce faci simularea mentală, simularea mentală continuă pe perioada cât tu dormi. Uneori îți dai seama de acest lucru, alteori nu, dar ea continuă, merge înainte. Deci, simularea mentală se transformă în vis lucid sau vis normal. Creierul va utiliza imaginile simbolice, iar dacă subiectul care face simularea are nivelul de cunoaștere necesar, atunci reușește foarte ușor să interpreteze aceste simboluri. Dacă cunoști limbajul arhetipurilor poți înțelege arhetipurile din vis. Dacă nu, nu le înțelegi. Știi doar că ai visat că ai căzut în mare cu mașina ta personală. Dacă ai fi cunoscut semnificația arhetipurilor ai fi înțeles că corpul tău, care în vis este mașina, coboară dintr-o zonă mai înaltă în una mai joasă și se aruncă în mare, adică în apă, apa fiind mintea. Deci, într-un anumit fel, corpul omologhează ceea ce a tras în jos, adică ceea ce mintea vrea ca el să facă. Relatat așa, visul nu are nimic de-a face cu ce ai văzut tu. Prin arhetipuri ești capabil să-ți interpretezi visul. Deci, visele lucide sunt de o importanță foarte mare și trebuie luate în considerație.

A: Practic ați răspuns deja la întrebare, dar **Giovanni întreba ce părere aveți de vise și cum trebuie interpretate acestea.** Dar mie mi se pare că deja ați răspuns.

CM: Da. Dacă o să am dispoziție, ceea ce acum nu am, s-ar putea să scriu un articol pe această temă. Pentru că mi-a fost cerut acest lucru, va trebui să fac cândva. Visul, după cum afirma și Jung, este mai real decât realitatea virtuală, pentru că visul ține mai mult de lobul drept decât de cel stâng, deci, este în conexiune mai mult cu partea sufletească. Și să ne amintim că partea sufletească este mai reală decât celelalte părți, mintea și spiritul, care sunt un pic mai virtuale. Cum realitatea virtuală este cea creată de noi, în vis apare mai mult realitatea reală. Filozofii greci își puneau întrebarea "Este mai adevărat visul sau realitatea de toate zilele?". Iată că acum putem afirma că visul este mai adevărat.

A: Acest lucru este foarte important, pentru că multe persoane își postează visele datorită faptului că nu reușesc să înțeleagă ce semnificație au acestea. Următoarea întrebare nu are legătură cu visele, ci ne întoarcem la extraterestri și la militari. Tomaso **întreabă de ce oare simbolurile care ar trebui să aibă o semnificație spirituală (al treilea ochi, pentagrama, steaua lui David) apar adesea pe uniforme extraterestrilor, dar au fost preluate și de către militari și grupurile masonice.**

CM: Acest lucru este interesant și își are originea în următorul fapt: Simbolismul este unul dintre cele mai puternice sisteme de comunicare din univers, tocmai pentru că simbolul este legat direct de arhetip. Cuvântul, adică fonemul, circulă mult mai lent decât semnificația simbolului. Din acest motiv extraterestri folosesc adesea simbolurile pentru a se recunoaște între ei. În acest context, dacă doi subiecți răpiți se întâlnesc, și ambii au inserată o memorie extraterestră activă, ei trebuie să recunoască fiecare ce tip de memorie activă are celălalt. Deci, marii alienați ai acestei planete, cum ar fi de exemplu marii industriași, aleg pentru industria lor un logo care să amintească de tipul de extraterestru, adică tipul de putere care se află în spatele lor. Și iată că astfel ne trezim cu o parte dintre automobile care amintesc de Orion, cu dolarul american, care amintește de ochi și de piramidă sau steaua lui Solomon, nodul lui Solomon, care este reprezentarea stelei cu șase colțuri și pe care o regăsim la masoneria de rit ebraic. Apoi mergem spre masoneria de rit egiptean, unde găsim pentagrama, steaua întoarsă, care îl reprezintă de diavol. Diavolul este Șarpele din credința europeană din anul 1200. Însă mai trebuie precizat că aceste tipuri de simboluri au fost alterate în timp, uneori în mod intenționat, alteori fără nicio intenție, datorită faptului că fiind niște simboluri de natură secretă și ezoterică, unii care nu le cunoșteau semnificația le-au utilizat total aiurea. De exemplu, masoneria italiană de rit egiptean utilizează steaua cu cinci colțuri pe uniforme militare noastre pentru că la Torino, în regatul torinez, când Torino era capitala Italiei și când regatele se unesc și se înființează regatul Italiei, șeful armatei, care era un ilustru mason, spune "Am pus semnul masoneriei noastre pe toate uniformele italienilor ca să se știe că Italia este o zonă care este sub controlul masoneriei.". Dar ce se întâmplă mai departe în timp? Mai departe vine masonul Garibaldi care își duce masoneria în America, aceasta fiind preluată de cei care apoi vor fi "tupamaros", care vor întoarce steaua cu cinci colțuri pentru a face logo-ul lor. Cei din Brigada Roșie, după atâția ani, vor lua steaua tupamaroșilor, readucând-o în Italia și folosind-o ca simbol al Brigadelor Roșii. Dintr-un punct de vedere istoric, acest simbol a făcut un tur pe la toate forțele politice. Dacă o persoană nu cunoaște foarte bine istoria nu poate oferi o origine exactă acestui simbol.

A: Acum aş dori să continuăm cu o întrebare pe care personal o consider interesantă. Această întrebare ne-o pune Cristiana și are legătură cu TCTDF-ul: **În faza în care se expiră și în care Conștiința devine o particulă mică care înglobează în sine tot universul, se aduce toată Conștiința Integrată într-un punct local din corpul fizic sau în această fază este corpul fizic cel care este punctul local prin corespondența cu sfera integrată? Adică...**

CM: Am înțeles. Am înțeles foarte bine.

A: Așteptați. Nu am terminat întrebarea.

CM: OK.

A: **Dacă în faza de inspirație Conștiința Integrată se extinde, devenind întregul univers, fiind deci nelocalizabilă, în faza de expirație sfera nu ar trebui să se concentreze pentru a se localiza într-un punct exact?**

CM: Și în acest caz, la fel ca în cazul unor întrebări precedente, întrebarea nu are sens. Ne punem această întrebare și așteptăm un răspuns pentru că nivelul nostru cunoaștere nu ne permite să vedem acest fenomen ca un fenomen unic. Cum universul lui Bhom este un univers nelocal, nu există mic și mare. Nu există punctul unde eu sunt corpul și punctul în care sunt tot universul, pentru că este același punct. Deci, dintr-un punct de vedere tehnic, nu are sens. Dintr-un punct de vedere al lobului stâng trebuie să răspundem cu lobul drept, care vede lucrurile într-un mod oarecum diferit, chiar dacă este același lucru, descrierea este un pic diferită. Acel tip de experiență trebuie să o facă pe Conștiință să înțeleagă că aceasta poate fi vizibilă în universul virtual fiind atât punct cât și sferă. Când ești punct ești localizat în univers și știi cine ești. Când ești o sferă imensă, ești tot universul, deci, tehnic vorbind, nu știi unde ești. Este vorba de reprezentarea simbolică a undei și a particulei. Este o metodă simbolică pe care noi am găsit-o pentru a-i explica Conștiinței ce este unda și ce este particula. Când dorești ca celălalt să interacționeze cu tine, tu ești particulă, adică ești acolo, în acel punct. Când dorești ca celălalt să nu te vadă vei fi undă. Vei fi în fața celuilalt, dar vei fi în toate punctele din univers. Probabilitatea ca celălalt să te vadă va fi de 0,0000001%. Adică el nu te vede. Nu s-a schimbat nimic. Ai schimbat doar ideea de percepție. Când tu vei fi Conștiință Integrată absolută, adică când te vei simți atât undă cât și particulă, vei fi ambele lucruri în același timp. În primul rând pentru că universul nu este dual. Noi îl vedem dual pentru că această este o exemplificare a celor două stări limită - exist și știu cine sunt, exist dar nu știu cine sunt. În acel context, unificarea acestor două lucruri are aceeași semnificație cu a uni realitatea reală cu cea virtuală. Totul are aceeași semnificație văzută în miliarde de moduri diferite. În momentul în care există uniunea lucrurilor tu faci miracolele. Fac o paranteză care poate fi utilă. Poate acest subiect poate fi interpretat greșit, iar persoanele se vor apuca să exerseze acasă cum să facă miracole, dar asta înseamnă că nu au înțeles ce spun eu aici. În cazurile miracolelor pe care le-am văzut fiind făcute de răpiții noștri, miracolul era mereu legat de o unificare cu tot. Fata cu care am vorbit săptămâna trecută îmi povestește că are în mână o pasăre moartă în mână, pe care a luat-o de pe jos. "Am simțit că eu sunt pasărea, iar pasărea a înviat." La fel ca în filmul în care o femeie merge să-și viziteze la spital mătușa care este bolnavă de cancer. În timpul nopții

conștiința femeii atinge conștiința mătușii, iar în acel moment ea îi spune "Am simțit că sunt pentru un moment într-un punct unic. Iar în acel punct mititel eram tot." Iar în acel moment mătușa se vindecă. În acel moment se înțelege că dacă tu vrei să vindec o parte din tine, tu trebuie să devii acea parte. De ce? Nu e ca și cum trebuie să gândești "Acum te vindec, Acum te vindec. Acum te vindec." Se pare că lucrurile funcționează altfel. Eu, care sunt Conștiința, nu sunt bolnav. Dacă eu mă unesc cu tine, tu devii eu, deci nici tu nu ești bolnav.

A: Domnule profesor, noi știm că Conștiința nu este duală, ci unică. Știm că nu există cei răi și cei buni, ci doar persoane cu nivele diferite de cunoaștere, deci, se pare că obiectivitatea nu există. Deci, **Conștiința este singura realitate obiectivă a universului?**

CM: Da. Conștiința este singura realitate a universului. Realitatea este. Să spunem că este obiectivă nu are sens. Cum ea este totul, nu poate fi nici obiectivă, nici subiectivă. Realitatea doar este. În univers suntem doar noi. Universul suntem noi. Noi am creat universul acesta. Nu există altceva. Suntem doar noi.

A: Fabio ne întreba: **Atunci cine a creat Conștiința?**

CM: Întrebarea nu are sens. Și deci nu are sens nici răspunsul. A crea Conștiința ar înseamna că Conștiința nu exista înainte. Și cum "înainte" și "după" nu există, nu există timpul, nu există dualitatea. Conștiința a existat mereu.

A: Da. Era absolut clar, dar trebuia să vă pun această întrebare. Tomaso este curios să știe **dacă dumneavoastră ați întrebat vreodată de pe ce planete vin toți acești extraterestri.** Eu aș vrea să integrez întrebarea, pentru că planetele sunt doar la acest nivel fizic. Adică, **se știe de unde vin atât cei cu corp, cât și cei fără corp** - care sunt un pic mai curioși ca personaje.

CM: Se știe câte ceva, dar adevărul este că pe noi nu ne interesa să cunoaștem acest aspect. De exemplu, dacă vine angajatul de la fisc și îți cere să plătești taxele, dar tu nu ai bani cu care să plătești, pe tine nu te interesează dacă aceste taxe sunt pentru primărie, pentru județ sau pentru bugetul național. Pentru că tu nu ai cu ce să plătești. Deci, a întreba de unde vin aceștia chiar nu ne interesa. Vine extraterestru să-ți facă rău. Atunci pe cine mai interesează de unde vine? Lucrul important este că vine să-ți facă rău. Uneori au ieșit la iveală niște informații. De exemplu, Horus provine din Constelația Orion, de pe această stea care se numește Alnitak. Lăcusta vine de pe o planetă din sistemul ACO-117. Există un tip de Șarpe, un reptiloid, care vine din ultima stea din coada Constelației Scorpionului. Blonzii cu cinci degete se pare că sunt legați de steaua Sirius. Oricum, sunt destul de aproape de noi 150 - 170 de ani lumină.

A: Deci noi nu puteam ajunge acolo cu un mijloc de transport.

CM: Nu. Dar nici cu viteza luminii. Putem ajunge acolo doar știind că spațiul și timpul nu există. A schimba locul în care te afli e ca și cum ai schimba frecvența la radio. Rămâi pe loc, mișcând doar mâna.

A: Iar ei au reușit să stăpânească această tehnologie.

CM: Da. Dar noi în ziua de astăzi cred că îndeplinim toate condițiile necesare pentru a face acest lucru. Poate că fizica caută bozonul lui Higgs, dar eu cred că ar fi lucruri mult mai interesante de descoperit.

A: Eu cred că acel proiect se concentrează mai mult pe cheltuirea banilor, decât pe speranța că s-ar descoperi ceva care oricum nu există. Adică este un lucru care nu folosește la nimic, dar cheltuim o grămadă de bani, dintre care o mare parte cine știe pe unde ajunge. Mai avem o întrebare, care poate părea banală. **Dualitatea este o păcăleală. Atunci de ce suntem împărțiți în omeni cu suflet și oameni fără suflet?**

CM: În realitate nu suntem împărțiți în oameni cu suflet și oameni fără suflet. Diviziunea nu există. Partea sufletească este cea care a decis dacă să coboare sau nu, așa cum spuneam înainte. Există doar o diviziune care constă într-o diferențiere în funcție de nivelul de cunoaștere. Se întâmplă ca partea sufletească să nu se afle în locul său de parcare, dar asta nu înseamnă că nu există. Nu este pentru că a decis să nu fie acolo.

A: Antonelo întreabă de ce, dacă în TCT s-au anunțat până acum tot felul de victorii asupra extratereștrilor, până în ziua de astăzi se pare că nu prea s-a schimbat nimic?

CM: Aici ar trebui să ofer un prerașpuns. În primul rând ar trebui verificat cum sunt efectuate aceste TCT-uri, cine le conduce și ce rezultate au fost obținute. Cum eu nu pot fi prezent peste tot, eu nu pot garanta că toate rezultatele obținute de alții sunt credibile. În al doilea rând, cum universul se modifică, adică viitorul poate fi modificat în funcție de nivelul de cunoaștere pe care îl dețin, atunci când se înțelege că anumite experiențe nu mai sunt folositoare la nivel mondial și galactic, aceste experiențe nu se mai întâmplă. Apoi mai există al treilea aspect, care este aspectul tehnic. Conștiința vorbește în arhetipuri iar mintea traduce aceste arhetipuri în funcție cunoașterea pe care eu o am. De exemplu, cuvântul "destabilizare" înseamnă o grămadă de lucruri. Căderea bursei din Tokyo, tata care devine gay, extratereștri care vin pe Pământ, dar "destabilizare" ar putea însemna și revoluționarea virtualului. În acea clipă lumea înțelege că conștientizarea este lucrul cel mai important, că nu banii sunt importanți, că nu este important a părea, ci a fi. Aceasta este o revoluție culturală. Poate că este revoluția care este în desfășurare acum.

A: Da. Aveți dreptate, dar lumea **mereu vede revoluția ca pe ceva catastrofic.**

CM: Pentru că ar fi catastrofic. Dar catastrofa nu este revoluția. Este consecința revoluției.

A: Deci, cel care are cinci palate vede că acestea nu-i mai folosesc la nimic. Pentru el acest lucru este catastrofic să abandoneze acel sistem

CM: Cine nu vrea să abandoneze acest mod de viață iscă un război civil, pentru a nu fi nevoit să abandoneze aceste cinci palate.

A: Ciprian, nu știu dacă vă amintiți de el...

CM: Sigur că îmi amintesc.

A: Ciprian ne întreabă în spaniolă: **Cine a fost Cristos?**

CM: Aici este foarte multă confuzie. Această temă nu a fost niciodată clarificată în totalitate, pentru că în realitatea figura Cristosului este o figură dublă. Nu trebuie să-l confundăm pe Joshua cu Krishna, adică pe Iisus cu Cristos. Și apoi, sincretismul de origine egipteană a alăturat figura lui Iisus celei a Cristosului. Sunt două lucruri complet diferite. Cristosul este reprezentarea lui Krishna, adică este reprezentarea încarnării lui Vishnu. Iar mitul care îi urmează are o caracteristică fundamentală. Cristos nu este cel despre care povestesc bisericile, pentru că mitul, care este sub ochii tuturor și care este reprezentarea realității, nu ar trebui interpretat de lume, pentru că ar fi periculos. Așa că bisericile iau mitul, îl reinterpretează în funcție de interesele lor și îți spun că interpretarea lor este cea corectă. Ceea ce se întâmplă este faptul că omul este cel care a decis să coboare de la al șaselea la al șaptelea nivel pentru a trăi experiența, a decis să coboare. Mitul lui Krishna conține exact acest lucru. Dumnezeu se face om pentru a trăi experiența. Aceasta este realitatea miturilor. Ce spune biserica? Vishnu, care este o variație a lui Jehova (Dumnezeul evreilor), Vishnu pentru hinduși, este o punte care este folosită pentru o nouă alianță dintre om și Dumnezeu, pentru că Dumnezeu a decis să ierte omul pentru săvârșirea păcatului original. Și face o nouă alianță. În realitate nu i-a cerut nimănui această alianță. În mit nu scrie că omul ar fi dorit să se unească cu Dumnezeu. Ba din contră, este scris că bărbatul și femeia, adică partea masculină (spiritul) și partea feminină (sufletul) se desprind de Dumnezeu. Ei sunt cei care pleacă din paradisul terestru, deci nu Dumnezeu îi gonește. Este clar că mitul trebuie reinterpretat de biserică, astfel încât omul să fie gonit, ca apoi să i se poată ierta un păcat care nu există și care nu a fost niciodată împlinit, dar această iertare este folosită pentru întemeierea unei noi alianțe, care în realitate este un pact semnat doar de o persoană - Dumnezeu. Noi nu am acceptat să ne reunim cu Dumnezeu. Deci, mitul a fost distorsionat complet. Joshua a fost doar un biet nenorocit care se afla prin acele locuri și care a fost utilizat ca răpit istoric al momentului pentru a reconstrui în timpul virtual o serie de reguli religioase care ar fi folosit la a unifica (noi astăzi am spune a globaliza) sub o singură religie întreaga planetă. Extraterestru pune în scenă o serie de situații comice, ca acestui personaj, care chiar a existat în realitate, Joshua, să i se aplice mitul lui Krishna, făcându-l astfel să devină fiul lui Dumnezeu. Asta s-a întâmplat.

A: Da. Seamănă cu o telenovelă. Aș vrea să închei cu o întrebare care poate părea șocantă. **Ricardo întreabă ce este după părerea dumneavoastră iubirea?**

CM: Acesta este un lucru pe care eu am mai încercat să-l descriu. Iubirea se împarte în două categorii conform mitului. Una este iubirea erotică, Eros, și iubirea Agape. Eros este iubirea care prin definiție este cea pe care o persoană o simte față de alta de sex opus și care trebuie să fie reciprocă, altfel nu este iubirea eros. În ziua de azi se folosește iubirea eros în pornografie, dar în realitate nu are nicio legătură cu asta. Iubirea eros este iubirea în care eu te

iubesc pentru ca și tu să mă iubești. Iubirea agape este iubirea pe care zeii o au pentru creaturile lor, fără ca acestea să fie obligate să îi iubească și ei pe zei. În realitate, în aceste două situații, iubirea agape nu există, pentru că Dumnezeu a creat oamenii doar pentru a-i folosi, deci și aceasta este o iubire eros, pentru că în iubirea eros spui "Te iubesc doar pentru ca și tu să mă poți iubi.". Deci, prin definiție, eu sunt celălalt. Asta înseamnă că a iubi pe altul, până la urmă, înseamnă a mă iubi pe mine. Lucrul fundamental prin care se deosebește iubirea din fiecare zi de iubirea reală, adevărată, care este transcendentă, este iubirea dintre două persoane care își dau seama că sunt unul și același lucru. Devenind unul și același lucru, împreună ei simt că sunt întregul univers. După părerea mea aceasta este iubirea adevărată.

A: Vă mulțumesc! Ați reușit să clarificați acest lucru foarte bine. Eu am terminat întrebările din partea fan clubului, dar mai doresc și ceilalți doi administratori ai fan clubului să vă mai întrebe câte ceva, dacă nu vă deranjează.

CM: Da. Da.

A1: Acum câțiva ani, când începusem drumul interior de conștientizare, am rugat Conștiința să-mi arate corpurile pe care le mai am în viitor. Dar recent, Conștiința mi-a arătat că acele corpuri nu mai există și atunci am întrebat-o "Ce s-a întâmplat cu celelalte două-trei corpuri pe care urma să le am?", iar Conștiința mi-a răspuns "Le-am stins. Am înțeles că nu mai ai nevoie de ele. Dacă aș fi lăsat acele corpuri aprinse, ele ar fi fost goale." Acum aș dori să aflu și punctul dumneavoastră de vedere cu privire la această afirmație.

CM: Da. Treaba stă cam așa. Să ne întoarcem un pic la problema legată de unde și particule. Unda, care este sfera ce conține realitatea virtuală în interior, este lucrul care se întâmplă la început. La început, Conștiința mea este împrăștiată în toate corpurile mele, în spațiu, timpul și energia pe care eu le am. Apoi, cu cât se acumulează mai multă cunoaștere, sfera se reduce pe cele trei axe tot mai mult, ajungând să ocupe doar un punctuleț, care este localizat în ultimul corp, cel care va avea în interiorul său cunoașterea care a fost acumulată prin toate corpurile, în timp cu sufletul, în spațiu cu spiritul și în energie cu mintea. În acel context, sfera Conștiinței, care nu este conștientă, devine atunci foarte conștientă de sine, fiind un punctuleț. Știi că ești acolo, că ai această energie, că ai această culoare, că ești în spațiu-timp într-un singur punct, care este și centrul universului, care ești tu. Conștiința devine acest punct când cunoașterea este totală. În acest context, ceea ce am văzut în hipnozele regresive reprezintă următorul lucru: cu cât subiectul acumulează mai multă cunoaștere de sine, începe să aibă viziuni cu viețile trecute, care se acumulează toate în ultimul corp. În acest context, tu acumulând tot mai multă cunoaștere de sine în acest corp, nu mai ai nevoie de celelalte două, de care ai fi avut nevoie dacă nu treceai prin acest proces de conștientizare. Deci, ai scurta timpul necesar pentru acumularea cunoașterii de sine, nemaivând nevoie și de celelalte două corpuri.

A1: Acum aș dori să leg acest răspuns de încă o întrebare. Având în vedere că viitorul nu este deja scris, dar este modificabil, am putea spune, de exemplu, că dacă astăzi aceste două corpuri nu sunt, mâine ar putea fi, ca apoi poimâine iar să nu fie?

CM: Nu. Nu se poate. Pentru că al doilea principiu al termodinamicii susține faptul că cunoașterea nu poate să se diminueze. Se merge într-o singură direcție. Cunoașterea este mereu în creștere.

A1: Ok! Este foarte clar. Perfect!

A: Ok! Dacă nu mai sunt alte întrebări, eu spun să-l lăsăm pe domnul profesor să plece. Sunt două ore de când discutăm. A avut deja mare răbdare cu noi. Eu aș trece la saluturi.

CM: Fan clubul folosește și la asta - la a ne împărtăși cunoașterea în mod reciproc și reprezintă o ușă deschisă pentru lucrările mele prezente și pe internet. Eu nu știu ce se întâmplă pe internet.

A: Da! Vom încerca și în continuare să vă ascultăm de fiecare dată când sunteți disponibil. Vom vedea cum merg lucrurile în continuare. Având în vedere că viitorul nu este încă scris, vom vedea cum evoluează lucrurile. Domnule profesor, în numele fan clubului, vă mulțumesc pentru tot și vă doresc mult succes în munca pe care o desfășurați.

CM: Mulțumesc!

A: Ne reuzim curând!

CM: Pe curând atunci!

A: La revedere!

CM: La revedere!